

Sygn. akt IV K 863/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2016r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Kowalczyk

Protokolant: Agnieszka Kurzawska

po rozpoznaniu na rozprawie głównej w dniu 20.12.2016 r.

sprawy: **Z. L.**

syna A. i S. zd. K.

ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

W dniu 22 lutego 2016r. w W. przy ulicy (...) naruszył zasady w ruchu lądowym w ten sposób, że znajdując się w stanie nietrzeźwości przy zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu I – 0,60mg/l, II – 0,60mg/l, III – 0,62mg/l prowadził pojazd mechaniczny marki N. o nr rej. (...) w ruchu lądowym

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

orzeka:

I. Oskarżonego **Z. L.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178 a § 1 k.k. skazuje go i wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;

III. Na podstawie art.43a§2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 5000 zł. (pięciu tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. Na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej kary zalicza oskarżonemu dzień zatrzymania w sprawie w dacie 22 lutego 2016 r. godz. 00.50 do godz.15.25;

V. Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 22 lutego 2016 r. do dnia 20 grudnia 2016 r.;

VI. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 380 zł (trzysta osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych, w tym kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem opłaty.

Sygn. akt IV K 863/16

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej, sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 /22 lutego 2016 r. funkcjonariusze Komisariatu Policji W. T. A. K. i K. B. pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym w rejonie P. w W.. Około godz. 00: 50 w dniu 22 lutego 2016r. na skrzyżowaniu ul. (...) stojąc na czerwonym świetle w/w funkcjonariusze zauważyli samochód marki N. (...), którego kierowca wyminął ich samochód z prawej strony, po czym przejechał przez skrzyżowanie z dużą prędkością podczas nadawanego czerwonego światła. Funkcjonariusze policji udali się w pościg za samochodem N. (...) nr rej. (...) nie tracąc go z pola widzenia. Samochód N. (...) skręcił na (...) przy ul. (...), gdzie funkcjonariusze policji dokonali zatrzymania kierowcy w/w pojazdu, którym okazał się Z. L. syn A. , PESEL (...), zamieszkały W. ul. (...) w W.. Podczas legitymowania od Z. L. funkcjonariusze policji wyczuli alkohol, jego mowa była bełkotliwa, a także miał zaburzenia równowagi. Z. L. oświadczył legitymującym go funkcjonariuszom policji, że wraca z pracy i wypił dwie setki wódki oraz piwo. Po konsultacji z dyżurnym KP W. T. Z. L. został przewieziony do Komisariatu Policji celem wykonania dalszych czynności, pojazd którym kierował został za pokwitowaniem pozostawiony na terenie (...). Na terenie komisariatu KP W. T. Z. L. został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikiem, I próba 0,60 mg/l (godz. 01:07), II próba 0,60 mg/l (godz. 01:23), III próba 0,62 mg/l (godz. 01:41), mężczyźnie zostało zatrzymane prawo jazdy na protokół, a następnie został on osadzony w (...) L. do dyspozycji KP W. T..

Z. L. nie był dotychczas karany sędownie, natomiast figuruje w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego prowadzonej przez (...).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie następującego materiału dowodowego: protokołu zatrzymania osoby (k. 2-3), protokołu użycia alkometru (k. 5), świadectwa wzorcowania (k. 28), zeznań świadka A. K. (k. 13v, k.120- 121), oświadczenie oskarżonego (k. 12), mandat karny (k.21), informacji z K. (k. 29, k.86, k.111, 47), informacji z (...) (k. 115), a także wyjaśnień oskarżonego (k.20-20v).

Oskarżony **Z. L.** w trakcie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W złożonych wyjaśnieniach twierdził, iż w dniu zdarzenia około godz. 23-iej w trakcie pracy wypił dwie plastikowe miarki tzn. kubki bimbru, po czym wsiadł do samochodu i na ulicy (...) w W. został zatrzymany przez Policję. Wyjaśnił, iż wsiadając do samochodu nie pomyślał o tym, że wypił alkohol, jak stwierdził zrobił to z głupoty.

Na rozprawie przed sądem (k.120) oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu korzystając z prawa do odmowy złożenia wyjaśnień.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd wyjaśnienia oskarżonego ocenił jako wiarygodne. Oskarżony przyznał się do winy i nie kwestionował okoliczności, iż po wypiciu alkoholu w dniu krytycznego zdarzenia zasiadł za kierownicą swojego pojazdu, a następnie prowadził w ruchu lądowym samochód marki N. (...) nr rej. (...) . Wyjaśnienia złożone przez oskarżonego korelują nie tylko z wiarygodnymi zeznaniami naoczego świadka, ale także wzajemnie uzupełniają się z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie w szczególności z protokołem użycia urządzenia kontrolno pomiarowego w postaci alkometru tworząc tym samym jasny i nie budzący żadnych wątpliwości obraz zdarzenia.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania świadka A. K., który jako funkcjonariusz Policji w ramach wykonywanych obowiązków służbowych podejmował interwencję w stosunku do oskarżonego oraz dokonał jego zatrzymania w związku z kierowaniem pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości. Zeznania w/w świadka są logiczne i zgodne z treścią pozostałego materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie. Należy stwierdzić, iż świadek będąc osobą obcą dla oskarżonego nie miał powodu aby bezpodstawnie go obciążać, jednocześnie jako funkcjonariusz publiczny wykonywał tego dnia swoje obowiązki służbowe. Co więcej okoliczności wskazane przez świadka znajdują potwierdzenie w treści sporządzonej dokumentacji procesowej związanej z podjętą w stosunku do niego interwencją, w tym treścią protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym

powietrzu. Dlatego też zeznania w/w świadka jako w pełni wiarygodne, stanowiły dla sądu podstawę ustaleń faktycznych jakie sąd poczynił w realiach przedmiotowej sprawy.

Za nie budzącą wątpliwości uznać należy treść protokołów użycia urządzeń kontrolno - pomiarowych do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. Alkometr A 2.0/04 nr fabryczny (...), które potwierdzają że oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości. Powyższe urządzenie miało aktualne świadectwo wzorcowania ważne do dnia 26 kwietnia 2016r.

Odnośnie pozostałych dowodów zgromadzonych w sprawie zaliczonych w poczet materiału dowodowego na podstawie art. 394 § 1 i 2 k.p.k. sąd uwzględnił je przy ustalaniu stanu faktycznego nie znajdując podstaw do zakwestionowania ich autentyczności, ani prawdziwości zawartych w nich treści.

Istotą przestępstwa z art.178a§1 k.k. jest prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym będąc w stanie nietrzeźwości, a więc może być popełnione wszędzie tam, gdzie odbywa się ruch pojazdów (drogi publiczne, osiedlowe, tereny budowlane, lotniska itp.)

Zgodnie z art.115§16 k.k. **stan nietrzeźwości** zachodzi gdy: zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Wobec powyższego, bezspornym jest, iż w przedmiotowej sprawie zachowanie oskarżonego wypełniło wszystkie znamiona zarzucanego mu czynu.

Warte zaznaczenia jest to, iż dobrem chronionym przez art.178a§1 k.k. jest bezpieczeństwo ruchu lądowego, wodnego i powietrznego, które zawsze może być zagrożone przez sprawcę prowadzącego pojazd w stanie nietrzeźwości. Ustawodawca ujął przestępstwo z art.178a k.k. jako przestępstwo zagrożenia abstrakcyjnego, przyjmując w pełni uzasadnione założenie, że prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości – zawsze jest niebezpieczne. Oznacza to, że organ orzekający nie musi wykazywać, że zachowanie sprawcy zagrożenie spowodowało, a z drugiej strony nawet udowodnienie przez oskarżonego, że w konkretnej sytuacji zagrożenie nie powstało i powstać nie mogło / bo np. sprawca jest mistrzem kierownicy i wykazuje niezwykłą tolerancję na alkohol/ - jest bezskuteczne i od odpowiedzialności za przestępstwo z art.178a§1 k.k.- nie zwalnia.

W świetle tak ukształtowanego materiału dowodowego sąd uznał, iż wina oskarżonego odnośnie zarzucanego mu czynu nie budzą żadnych wątpliwości. Bezsporne jest, że oskarżony Z. L. prowadził pojazd mechaniczny, tj. samochód marki N. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, a więc swoim zachowaniem wypełnił wszystkie znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. Zgodnie z art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy w próbie krwi pobranej od badanego występuje stężenie powyżej 0,5 promila alkoholu albo stężenie w wydychanym powietrzu powyżej 0,25 mg alkoholu w 1 dm³. Badanie powietrza wydychanego na zawartość alkoholu, aby było wiarygodne musi zostać przeprowadzone dwukrotnie, w odstępie czasu około 15 min. Jak wynika z materiału dowodowego wobec oskarżonego przeprowadzono badanie Alkometrem A 2.0/04 nr fabryczny (...) w sposób prawidłowy, a uzyskany wynik jednoznacznie wskazywał, że badany kierowca – tj. oskarżony Z. L. w chwili prowadzenia samochodu był nietrzeźwy.

Jako okoliczności łagodzące sąd potraktował dotychczasową niekaralność oskarżonego za przestępstwa, przyznanie się do winy, natomiast jako obciążającą trzykrotną karalność mandatami za popełniane wykroczenia drogowe, a także jego wyjątkowo niebezpieczne zachowanie na drodze w dniu zdarzenia (przejeżdżanie przez skrzyżowanie podczas nadawanego czerwonego sygnału drogowego, będąc w stanie nietrzeźwości).

Mając na uwadze całokształt okoliczności podmiotowych i przedmiotowych jakie zaistniał w realiach przedmiotowej sprawy sąd uznał, iż wymierzona oskarżonemu kara 8 miesięcy ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, jest adekwatna do stopnia winy oraz stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu, a także spełni wobec niego wychowawcze i zapobiegawcze cele o których mowa w art. 53 § 1 k.k., ponadto będzie stanowić karę sprawiedliwą w odczuciu społecznym. Mając na uwadze charakter popełnionego przez oskarżonego czynu sąd uznał, iż kara ograniczenia

wolności stanowić będzie odczuwalną dolegliwość dla oskarżonego, a zarazem wpłynie pozytywnie na jego zachowanie w przyszłości. Powyższa kara w ocenie sądu uświadomi oskarżonemu nieopłacalność tego rodzaju zachowań i nieuchronność poniesienia za nie odpowiedzialności karnej, a jednocześnie skłoni go do refleksji nad swoim dotychczasowym postępowaniem wzbudzając w oskarżonym poczucie respektu i szacunku do obowiązującego porządku prawnego i w konsekwencji spełni wobec niego swą rolę wychowawczą.

W związku z popełnieniem przez oskarżonego występku z art. 178a § 1 k.k. sąd był zobligowany również do orzeczenia obok kary także środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów. Stwierdzić należy, że zakaz ten orzeka się w latach od roku do lat 10. Niewątpliwie przy przestępstwach drogowych popełnianych przez kierowców będących pod wpływem alkoholu lub środków odurzających istotne jest aby wymiar środka karnego oddziaływał wychowawczo przede wszystkim na sprawcę, ale także na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa w zakresie przestrzegania zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. W związku z powyższym uwzględniając okoliczności niniejszej sprawy, sąd orzekł wobec zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres trzech lat, uznając, iż jego długość i dolegliwości z tym związane stanowią będą adekwatną przestrożę dla oskarżonego i uświadomią mu nieopłacalność tego rodzaju zachowań.

Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 22.02.2016 r. do dnia 20.12.2016 r.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązkowe świadczenie pieniężne, w wysokości 5000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Przy ustaleniu wysokości ww. świadczenia sąd miał na uwadze zarówno konieczność uświadomienia oskarżonemu naganności i niestosowności jego postępowania, z drugiej strony sąd wziął pod uwagę także sytuację majątkową, osobistą i możliwości zarobkowe oskarżonego.

Na poczet orzeczonej kary stosownie do dyspozycji art. 63 § 115 k.k. sąd zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego w przedmiotowej sprawie w dacie zatrzymania tj. w dniu 22.02.2016 r. godz. 00:50 do godz. 15:25;

O kosztach sądowych sąd orzekł na podstawie art. 627 k.p.k. uznając, iż aktualna sytuacja majątkowa, a także możliwości zarobkowe oskarżonego wskazują iż powinien te koszty uiścić, w sprawie brak jest przesłanek uzasadniających zwolnienia go w/w obowiązku.

Z tych wszystkich względów, orzeczono jak w wyroku.